

Snekastningen i det hele eller til Dels paa Kommunens Regning efter Licitation ved Aftord underhaanden eller ved lejede Folt, have de alle mulige Maader at faa Sagen ordnet paa efter Skon og efter Forholdene i Kommunen paa den Maade, som det ærede Medlem anbefalede. Efter min Mening kan Bemyndigelse til efter Omstændighederne at besørge det for Kommunens Regning ikke være udførligere udtømt, end den er efter det Forslag, den ærede Minister oprindeligt har stillet, og som nu er optaget af de ærede Medlemmer.

Rasmussen: Naar et æret Medlem af Udvalget har stillet Forslag om, at Snekastning skulde udføres ved Licitation, men ikke fandt Tilslutning af Mindretallet, skal jeg for mit Vedkommende sige, at jeg mindes ikke, at han i Aar har stillet dette Forslag. Muligvis stillede han det i Fjor, men desuagtet skal jeg tilføje, at vi heller ikke kunne tiltræde det nu. Det er ikke det, vi opstille nu, at befale Kommunerne at lade Arbejdet udføre ved Licitation. Vi stille Udvalget frit til enten at udføre det ved Licitation eller ved Naturalarbejde, og det af flere Grunde. Vi antage, at der kan være Kommuner, hvor Kommunalbestyrelsen kan anse det for mest hensigtsmæssigt at bruge Naturalarbejde, og der er andre Kommuner, hvor Kommunalbestyrelsen maa anse det for mest hensigtsmæssigt at lade Arbejdet udføre ved Licitation. Det er ikke fuldstændig rigtigt at fastslaa ved Lov enten det ene eller det andet, og som Følge deraf have vi ikke været med til at fastsætte, at Arbejdet skal udføres ved Licitation og heller ikke, at det skal udføres ved Naturalarbejde.

Ordføreren (Dalsgaard): Det lod til paa den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, at han ikke var rigtig tilfreds med Udvalget. Han lod skinne igennem, at han syntes, at Udvalget hængte sig temmelig meget i Smaating. Dertil vil jeg sige, at er det virkelig Smaating for Udvalget, saa er det ligesaa godt til den anden Side. Men dersom det, som den ærede Minister sigtede til, da han talte om Smaating, virkelig er Smaating, saa vil Loven rimeligvis ikke komme til at strande paa disse Spørgsmaal. Jeg antager, at den ærede Minister ved dette Udtryk tænkte paa, at vi ved den nye Wintring til § 5 om Forbelysningsreglerne bestemme Begrebet Folkehold saaledes, at derunder ogsaa skal henregnes voksne Sønner og faste Arbejdere. Den højtærede Minister mente, at det var aldeles uundværendigt at fastsætte en saadan Bestem-

melse, idet de voksne Sønner vilde blive tagne med, selv om det ikke stod i Loven, og at faste Arbejdere var det ubilligt at tage med. Jeg tror nu ikke, at den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at Sønnerne vilde blive tagne med, selv om det ikke staar i Loven, i alt Fald er jeg ikke overbevist derom. Jeg har, fordi jeg ikke stolede paa min egen Indsigt med Hensyn til Bedømmelsen af et saadant Forhold, talt med Jurister om dette Spørgsmaal, og de have erklæret, at det er langt fra sikkert, at de voksne Sønner vilde blive tagne med, naar det ikke staar i Lovforslaget, og da man i alt Fald hellere maa sige en Ting 2 Gange tydelig, end man maa sige den utydelig een Gang, have vi fundet det rigtigt at optage denne Bestemmelse i Loven. Hvad de faste Arbejdere angaar, da finder jeg det ikke urigtigt, at de tages med. Det kan let tænkes, at der kan være to Forretninger af samme Bestaffenhed, hvor den ene driver sin Forretning ved faste Arbejdere og voksne Sønner, medens den anden driver den ved Tyende, saa er det ubilligt, at den ene kan komme til at svare en betydelig større Snekastningsbydelse end den anden. Jeg tror derfor, at det i alt Fald er teoretisk rigtigt, at denne Bestemmelse staar i Loven. Jeg kan heller ikke se, at det kan forvolde praktiske Vanskeligheder. Den højtærede Indenrigsminister var i Dag som ved 2den Behandling ikke tilfreds med de Regulativbestemmelser, som ere foreslaaede, og mente, at man i den Henseende skulde stille Amtsraadet frit. Derimod syntes han, at man ikke skulde stille Amtsraadet frit med Hensyn til det Forhold, man slog fast mellem de forskellige Objekter for Snekastningspligten. Jeg udtalte mig saa udførlig om dette Spørgsmaal, da jeg første Gang havde Ordet, saa jeg ikke skal komme tilbage til det igen, det vilde kun blive en Gentagelse af, hvad jeg allerede har sagt. Men jeg kan ikke nægte, at det undrer mig, at den højtærede Indenrigsminister vil have laaet fast Forholdet mellem de forskellige Objekter indbyrdes, thi netop i den Henseende er Forholdet forskelligt i de forskellige Egne af Landet. Forholdet mellem Hartornet og Assuranceummen er forskelligt i de forskellige Egne, og derfor er det urigtigt at laaet et bestemt Forhold fast. Et Vidnesbyrd om, at Forholdet i den Henseende er forskelligt, har man ogsaa deri, at naar man gennemgaar de Regulativer, der nu gælde, saa ser man, at det Forhold, man hidtil har sat for Assurancens Vedkommende, der skulde svare til en Tønde Hartorn, varierer mellem 1,500 og 8,000 Kr., og det Folkehold,